

digvis, at forbrugeren er afskåret fra at gøre mangelsbeføjelser gældende. Der kan tænkes tilfælde, hvor forbrugeren ved købsaftalens indgåelse nok har været opmærksom på et forhold ved salgsgenstanden, men – eksempelvis på grund af manglende fagkundskab – hverken var eller måtte være bekendt med betydningen heraf. I så fald vil forbrugeren fortsat kunne gøre det pågældende forhold gældende som en mangel.

Bestemmelsen er begrænset til at vedrøre forbrugers kendskab til forhold ved salgsgenstanden på tidspunktet for aftalens indgåelse. Bestemmelsen regulerer således ikke tilfælde, hvor forbrugeren i perioden mellem købsaftalens indgåelse og risikoens overgang får kendskab til, at salgsgenstanden er mangelfuld. En viden erhvervet efter købsaftalens indgåelse afskærer således ikke forbrugeren fra at gøre mangelsbeføjelser gældende, forudsat at forbrugeren reklamerer rettidigt over manglen.

Efter bestemmelsen kan forbrugeren uanset sit eventuelle kendskab til konkrete forhold ved salgsgenstanden påberåbe sig, at der foreligger en mangel, hvis der er holdepunkter herfor i aftalen. En sådan situation vil eksempelvis foreligge, såfremt sælgeren undlader at opfylde en aftale om at reparere salgsgenstanden inden leveringen.

Efter bestemmelsen er forbrugers eventuelle kendskab til forhold ved salgsgenstanden uden betydning, hvis sælgeren har handlet i strid med almindelig hæderlighed. § 47 undtager alene tilfælde, hvor sælger har handlet svigagtigt, men fortolkes i praksis således, at bestemmelsen også omfatter tilfælde, hvor det ville være i strid med redelig handle måde at afskære forbrugers mangelsbeføjelser. Dette svarer også til, hvad der gælder om gennemskydelse af den absolutte reklamsfrist på grund af sælgerens forhold.

Bestemmelsen tilsigter at gennemføre artikel 2, stk. 3.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 5.2. og til betænkningen side 190-192.

Til nr. 9

Til § 78

Bestemmelsen vedrører forbrugers mangelsbeføjelser og tilsigter at gennemføre direktivets artikel 3.

Bestemmelsen kan ikke fraviges til skade for forbrugeren, jf. lovforslagets § 1, nr. 1 (den foreslåede § 1, stk. 2).

I stk. 1 angives de beføjelser, forbrugeren har mulighed for at gøre gældende i anledning af mangler ved salgsgenstanden. Efter bestemmelsens stk. 2 er sælgeren som udgangspunkt forpligtet til at imøde-

komme forbrugers krav om afhjælpning eller omlevering. Forbrugeren har imidlertid ikke krav herpå, hvis gennemførelse af den valgte beføjelse er umulig eller uforholdsmæssig. Stk. 3 vedrører sælgers – i forhold til den gældende bestemmelse begrænsede – afhjælpnings- og omleveringsret, mens stk. 4 angiver de tidsmæssige rammer mv. for sælgers afhjælpning eller omlevering.

I forhold til den gældende § 78 er henvisninger til bestemmelser uden for lovens kapitel om forbrugerkøb undladt, og i stedet er betingelserne for at anvende de enkelte mangelsbeføjelser indarbejdet i bestemmelsen.

Forbrugeren har som udgangspunkt valgfrihed mellem de enkelte beføjelser. Valgfriheden begrænses imidlertid af bestemmelsens stk. 2 og 3. Det følger af den foreslåede stk. 2, at forbrugeren ikke har krav på afhjælpning eller omlevering, hvis den valgte beføjelse er umulig eller uforholdsmæssig at opfylde. Forbrugeren kan endvidere efter stk. 3 og 4 ikke forlange prisafslag eller ophævelse, hvis sælgeren tilbyder at afhjælpe eller omlevere, og dette kan ske inden rimelig tid, uden udgift og uden væsentlig ulempe for forbrugeren.

For sælgeren indebærer den foreslåede bestemmelse, at han som udgangspunkt er forpligtet til at efterkomme et krav fra forbrugeren om afhjælpning eller omlevering. I overensstemmelse med direktivets artikel 3 kan forbrugeren vælge, om der skal ske afhjælpning eller omlevering – sælgeren kan således som udgangspunkt ikke afværge et omleveringskrav ved at tilbyde afhjælpning eller omvendt. Kun hvis den beføjelse, forbrugeren ønsker at gøre gældende, er umulig at gennemføre eller må anses for uforholdsmæssig, kan sælgeren nægte at imødekomme forbrugers krav.

Hvis forbrugeren ikke gør gældende, at der skal ske afhjælpning eller omlevering, men i stedet ønsker et prisafslag eller at ophæve aftalen, følger det af den foreslåede bestemmelse, at sælgeren kan afværge forbrugers krav ved at tilbyde afhjælpning eller omlevering.

Til stk. 1

I bestemmelsen opregnes forbrugers mangelsbeføjelser.

Efter bestemmelsens nr. 1 kan forbrugeren forlange, at sælger foretager afhjælpning – dvs. gratis udbedring af manglen, således at varen bliver kontraktmæssig. Som hidtil har forbrugeren ret til afhjælpning uanset manglens betydning. Manglens væsentlighed vil dog kunne influere på, om et afhjælpningskrav må an-